

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

Gregorius XIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74514)

runt participes, confertur. De Ecclesiis verò ac Monasteriis, aliisque Beneficiis Ecclesiasticis, ad charissimi in Christo Filii nostri Henrici III. Francorum Regis Christianissimi nominationem spectantibus, novam ipsius Regis nominationem, juxta concordata, seu Indulta à Sede Apostolica ei concessa, volumus expectari. Fructus verò ex Ecclesiis, Monasteriis, & aliis Beneficiis prædictis male & indebitè perceptos, ad reparationem Ecclesiarum, Monasteriorum, & Beneficiorum prædictorum, super quibus Confidentialia hujusmodi contracta & commissa fuerit, per Archiepiscopos, Episcopos, seu Officiales, aliosque prædictos converti & applicari posse volumus, ac decernimus; Magno opere hortantes, & enixè in Domino requirentes eundem Regem Christianissimum, ut omne studium, operam, & auctoritatem ad prædicta peragenda & exequenda præstare & impertiri velit. Absolutionem autem à Censuris & penis, ac irregularitatibus, propter crimen Confidentialitatis hujusmodi quomodolibet incurfis, pro tempore existenti nostro, & Sedis Apostolicæ apud Regem prædictum Nuntio, & quoad Provincias sublegatione Avenionensi comprehensas, eidem Avenionensi Legato, cum facultate etiam alios subdelegandi, de quorum pietate & prudentia magis confidant, per præsentem committimus & demandamus. Non obstantibus Pii Quarti & Pii Quinti Prædecessorum prædictorum litteris, quas, quoad dictum Regnum, in superioribus expressis duximus relaxandas, & moderandas, illis nihilominus, quoad alia regna & loca, in suo robore duraturis, aliisque Apostolicis constitutionibus, privilegiis quoque & indultis generalibus, vel specialibus, quorumcumque tenoribus existant, per quæ præsentibus non expressa, aut in totum non inserta, præsentium effectus, & executio impediri valeat quomodolibet, vel differri. Et de quibus eorumque totis tenoribus habenda sit in nostris Litteris mentio specialis, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut præsentium exempla etiam impressa edantur, eaque Notarii publici manu, & cujuscumque Curie Ecclesiasticæ, ejusve Prælati Sigillo obsignata, eandem illam profusam fidem in judicio, & extra ubique Locorum faciant, quam ipsæ præsentibus facerent, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Nulli ergò omnino hominum liceat, hanc paginam nostrorum mandati, injUNCTIONIS, decretorum, hortationis, requisitionis, commissionis, demandationis & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire.

Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ, apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ 1587. Id. Augusti. Pontificatus nostri, anno tertio.

GREGORIUS XIV.
PONTIFEX CCXXXIII.
ANNO DOMINI MDXC.

Gregorius ex Familia Sfondrata anno 1590. coronatus fuit Pontifex. Purpureos pileos Cardinalibus Ordinum Regularium, qui nigris antehac utebantur, concessit. Anathematizavit sponsores quascunque de Pontificis morte, aut Electione; Obiit mense decimo Pontificatus sui. (Ma-

gni Bullarii Romani hujus Edit. Luxemb. 1727. Tom. II. fol. 756. App.)

Declarat cassata esse, & annullata privilegia exemptionis Cathedralis Ecclesiæ Antverpiensis, quatenus militant adversus Jurisdictionem Ordinarii: an. 1591.

GREGORIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Inter cætera quæ internis exoptamus affectibus, id unum est, ut inter Prælatos, eorumque subditos charitatem concordia nutriat, & pacem charitatis firmet amentas. Alias siquidem, cum Dilecti Filii Decanus, & Capitulum Ecclesiæ Antverpiensis ratione quorundam privilegiorum in eorum favorem à felicis recordationis Alexandro Sexto, Leone Decimo, Adriano etiam Sexto, Prædecessoribus nostris, antequam dicta Ecclesia, quæ tunc Collegiata, & Diocesis Cameracensis erat, in Cathedralis erecta extitisset, emanatorum, seu approbatorum, ampliatarum, & innovatarum, non solum exemptionem à Jurisdictione, visitatione, correctione, & omnimoda superioritate moderni, & pro tempore existentis Episcopi Antverpiensis, seque, immediatè Sedi Apostolicæ subditos, verum etiam jurisdictionem in universum Clerum Antverpiensem, tam in Civilibus, Matrimonialibus, & Criminalibus Causis, quam in facultate à casibus Episcopo reservatis absolvendi, ac concedendi Litteras dimissorias, nec non forsitan pluribus aliis; & modernus Episcopus hujusmodi privilegia, si qua ipsi Decanus, & Capitulum haberent, ut præfertur, per erectionem dictæ Ecclesiæ in Cathedralis postmodum à piæ memoriæ Paulo PP. Quarto, etiam Prædecessore nostro factam, de medio sublata & abrogata fuisse prætenderet, causæque, seu prætensionis, & controversiæ hujusmodi de communi Partium consensu Venerabili Fratri nostro Episcopo Cajacensi, nostro, & dictæ Sedis in illis partibus Nuntio, componendæ commissæ fuissent, & ipse Episcopus Nuntius iuribus ambarum Partium hujusmodi per eum diligenter visis, acta desuper emanata, & gesta ad recolendæ memoriæ Sixtum PP. Quintum similiter Prædecessorem nostrum, & Sedem præfatam transmitti, & perferri curasset, idemque Sixtus Prædecessor negotium hujusmodi Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ super Interpretatione Concilii Tridentini deputatis Cardinalibus audiendis cognoscendum, & sine debito terminandum commisisset; prædicti Cardinales visis diligenter iuribus prædictis, nec non Advocatis & Procuratoribus partium hinc inde sufficienter auditis, causæque maturè, & prout decebat, diligenter, accuratèque discussâ, & in utramque partem examinâtâ, censuerant pristina quondam Collegiata Ecclesiæ, quæ postea, ut præfertur, in Cathedralis Antverpiensem erecta est, privilegia Capitulo antedicto contra Episcopi Antverpiensis jurisdictionem non amplius suffragari in iis, quæ concernunt jurisdictionem ipsius Episcopi, & præsertim in Casibus, in quibus jurisdictione ipsi Episcopo à Concilio Tridentino tributa est.

Et nihilominus prædicti Decanus, & Capitulum, præmissis non contenti, ad eundem Sixtum Prædecessorem, & Sedem prædictam de novo recursum habentes, prædictum negotium de novo ipsis Cardinalibus audiendum, & examinandum committi obtinuerunt, Cardinalesque prædicti in

I.
Ex Op.
Dipl. Mi-
raei Tom.
II. p. 1107.

decisis remanentes, secundò pro Episcopi Antverpiensis jurisdictione, ita ut præferatur, censuerunt. Ac tandem ne aliqua Decano, & Capitulo antedictis ulterius litigandi remaneret occasio, iidem Cardinales tertio negotium prædictum reassumentes, unanimi consensu, in eandem, ut præferatur, devenerunt Sententiam.

Cùm autem Nos æquitate pensata jure ducamus providendum, ut quæ ipsi Cardinales magna cùm maturitate, & studio tribus distinctis vicibus desuper censuerunt, debitæ executioni demandentur, totius liti, ac differentiarum, & præsentium hujusmodi Statum, nec non Causæ, & Causarum merita, ac moderni Episcopi, & Decani, & Capituli prædictorum privilegiorum eisdem Decano, Capitulo, & Ecclesiæ quomodolibet per prædictos Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessorum veriores etiam totos tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, ac Causam, & Causas, seu differentias, & præsentiones prædictas universas, super præmissis latius deductas, tam coram Episcopo Cajacensi, & Cardinalibus prædictis, quam aliis quibuscumque Judicibus Ordinariis, & Delegatis in Romana Curia, & extra eam etiam ubilibet pendentes, in quibuscumque, & statu & terminis reperiantur, harum serie ad Nos avocantes, litemque, & lites hujusmodi penitus extinguentes, perpetuumque super his Decano, Capitulo, & illius singularibus personis, & Canonicis, & aliis collitigantibus prædictis silentium imponentes, ac eis super prædictis os claudentes, de consilio eorundem Cardinalium, quibus & Nos hujusmodi negotium videndum, & Nobis referendum commisimus, tenore præsentium dicimus, & declaramus, pristina quondam Collegiata Ecclesiæ, quæ postea, ut præferatur, in Cathedrali Antverpiensem erecta est, privilegia, Capitulo antedicto contra Episcopi Antverpiensis jurisdictionem non amplius suffragari in iis, quæ concernunt jurisdictionem ipsius Episcopi, & præsertim in casibus, in quibus Jurisdictio ipsi Episcopo à Concilio Tridentino tributa est, illaque revocata, cassata, irrita, & annullata decernimus.

Mandantes eidem Decano, & Capitulo, quatenus dicto Episcopo, tamquam Patri & Pastori animarum suarum humiliter intendentes, ac exhibentes sibi obedientiam, ac reverentiam debitas, ejus salubria monita, & mandata suscipiant humiliter, & efficaciter adimplere curent: Alioquin Sententiam, quam idem Episcopus ritè tulerit in contumaces, ratari habebimus, & faciemus auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari, scque in præmissis, & supra dictis omnibus, & singulis ab omnibus censei, ac ita, & non aliter per prædictos, & quoscunque alios Judices, etiam Causarum Palatii Apostolici, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuiuslibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, irritum quoque, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Et nihilominus Venerabilibus Fratribus Nostri Archiepiscopo Mechliniensi, & Buscoducensi, & Gandavensi Episcopis per præsentibus præcipimus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præsentibus Litteras, & in eis contenta hujusmodi, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte moderni, ac pro tempore existentis Episcopi Antverpiensis præfati fuerint requisiti, solemniter publicantes, eidem efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra à Decano, & Capitulo prædicto, & omnibus aliis, quos eadem Litteræ, & in eis contenta ipsa quomodolibet concernunt, & concernent in futurum, inviolabiliter perpetuò firmiter observari, non permittentes modernum, & pro tempore

existentem Antverpiensem Episcopum desuper per Decanum, & Capitulum prædictos, seu aliquem ex illis quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & penas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, nec non, legitimis super his habendis servatis processibus, Sententias, Censuras, & Pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, aggravando, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Non obstantibus Litis pendentiis, & Alexandri Adriani, Leonis Prædecessorum nostrorum privilegii desuper emanatis, quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissis, inferentur, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, auctoritate, & tenore prædictis specialiter & expresse derogamus contrariis quibuscumque.

Aut si Decano, Capitulo, & aliis personis Ecclesiæ hujusmodi, vel quibusvis aliis communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quòd interdici, suspendi, & excommunicari non possint, per Litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhibetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ, in Monte Quirinali, sub annulo Piscatoris, die 20. Julii 1591. Pontificatus nostri, anno primo.

CLEMENS OCTAVUS.

PONTIFEX CCXXXV.

ANNO DOMINI MDXCII.

Clemens Florentinus, Hippolytus Aldobrandinus antea dictus. Hyacinthum Polonium, & Raymundum de Pennafort ex ordine Dominicanorum Sanctorum Albo inseruit. Vetuit, ne in Ecclesiis vel supplicationibus alia cantentur Litanie, quam omnium Sanctorum, & B. Virginis Laurentianæ. Obiit anno 1605. Sedis decimotertio (*Magni Bullarii Romani hujus Edit. Luxemb. 1727. Tom. III. fol. 1. App.*)

Breve ad Philippum II. Hispaniæ Regem, quo confirmat Breve Gregorii XIII. pro creandis novis Equitibus Ordinis Aurei Velleris extra comitia: an. 1596.

CLEMENS PAPA VIII.

Carissime in Christo Fili noster, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Cùm aliàs vacantibus pluribus Locis, & Officiis Ordinis, sive Societatis Auri Velleris del Toson, vulgò nuncupati, de quibus Tu forsan dubitabas, an extra Capitulum dicti Ordinis providere posses, felix recordationis Gregorius XIII.

Præde-

II.
Ex Op.
Diplom.
Miræ,
Tom. I.
pag. 240.

Prædecessor noster, supplicationibus tuis inclinatus, Tibi, si extra Capitulum generale ejusdem Ordinis de illis aliter disponere non posses, de iis extra illud liberè, & licitè providendi licentiam, & facultatem concesserit, prout in ejusdem Gregorii Prædecessoris, in forma Brevis, decimo quinto Octobris, anni millesimi quingentesimi septuagesimi secundi, Pontificatus sui anno sexto, expeditis Litteris plenius continetur, quarum vigore, sicut nobis exponi fecisti, Tu de pluribus ejusdem Ordinis Locis, & Officiis tunc vacantibus disposuisti, sive providisti.

Cumque nunc de aliis etiam, quæ postea vacarunt, similiter providere cupias, eamque ob rem ejusdem Gregorii Prædecessoris Licentiam, ac facultatem usque ad numerum Locorum dicti Ordinis nunc vacantium completum, per Nos extendi, & ampliari, sive illa Tibi de novo concedi, per dilectum Filium Nobilem Virum Antonium de Cardona Suesæ Ducem, Tuum apud Nos Oratorem, à Nobis postulaveris.

Nos supplicationibus tuis hujusmodi inclinati, Litterarum prædicti Prædecessoris tenorem pro expresso habentes, Tibi de omnibus Locis, atque Officiis dicti Ordinis nunc vacantibus, quatenus extra dictum Capitulum de illis aliter disponere, aut providere nequeas, ad tuum beneplacitum, usque ad numerum Locorum dicti Ordinis completum, extra idem Capitulum generale disponendi, & liberè, ac licitè providendi licentiam, & facultatem, Apostolica Auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Non obstantibus dicti Ordinis, ut supra.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris die 15. Januarii 1596. Pontificatus nostri anno quarto.

II.
Ex Actes,
Titres &c.
du Clergé
de France,
Tom. 2.
pag. 205.

Executio Decreti Concilii Tridentini contra Regulares exemptos, qui extra Claustra cum scandalo vivunt, & punitio Superiorum eorundem, qui eos corrigere negligunt: an. 1596.

CLEMENS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Suscepti muneris ratio postulat, ut ea, quæ in Sacro Tridentino Concilio providè constituta sunt, ab iis ad quos spectat, inviolatè observari curemus.

§. 1. Maturo sanè Consilio ipsius Concilii decreto provisum est, ut quicumque Regularis non subditus Episcopo, intra claustra degens, extra ea ita notoriè deliquerit, ut populo scandalo sit, Episcopo instante, à suo Superiore intra tempus ab Episcopo præfigendum, severè puniatur, & Superior de punitione Episcopum certiore faciat, sin minus ipse à suo item Superiore Officio privetur, & delinquens ab Episcopo puniri possit.

§. 2. Verùm quia experientia compertum est, interdum in hujusmodi decreti executione nimis remissè procedi, cum enim Episcopus instat, aliquem Regularem, eo, quo supradictum est, modo delinquentem, à suo Superiore puniri, sæpe fit, ut Superior Regularem delinquentem ad alia suorum Ordinum Loca, extra Episcopi diocesim, ex industria impunitum transmittat, atque etiam ipse aliquando ad alias Provincias se conferat, nec ulterius super delinquentis excessibus inquirat, & de ejus punitione Episcopum certiore reddat. Unde nec Regularis delinquens tunc ab Episcopo puniri potest, cum extra ipsius Diocesim existat, nec Superior, qui delinquentem corrigere negligit, officio privatur.

§. 3. Nos, pro pastoralis nostræ sollicitudine, præfati decreti executioni, quantum cum Domino possumus, favere, & præmissis malis, ut par est,

opportuno aliquo remedio occurrere volentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium prædicti Concilii interpretum sententia, Motu proprio & ex certa scientia, nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hæc nostra perpetuò valitura constitutione, omnibus & singulis cujuscumque Ordinis & instituti Regularium, etiam Mendicantium Superioribus, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub indignationis nostræ, ac privationis Dignitatum, & Officiorum per eos obtentorum, eo ipso incurrendis pœnis, præcipimus, & mandamus, ut juxta prædictum decretum, quilibet ipsorum Regularem non subditum Episcopo, intra claustra degentem, & extra ea ita notoriè delinquentem, ut populo scandalo sit, Episcopo instante, intra tempus ab Episcopo præfigendum, severè puniat, ac de punitione Episcopum certiore faciat, & aliàs decretum ipsum, in omnibus, & per omnia exequatur. Cæterùm si Superior in Regularem delinquentem non animadverterit, quinimmo si illum impunitum ad alia suorum Ordinum loca, extra Episcopi Diocesim, ut præfertur, transmiserit, volumus, & simili motu atque auctoritate decernimus, ut Superior, instante Episcopo, intra terminum ab Episcopo præfigendum, & sub eisdem indignationis nostræ, ac privationis Dignitatum, & Officiorum obtentorum, nec non & sub inhabilitatis ad illa & alia in posterum obtinenda, ac ulterius privationis activæ, & passivæ vocis, ad quas à nemine præterquam à Nobis & à Romano Pontifice pro tempore existente restitui possit, ipso facto similiter incurrendis pœnis, ipsum Regularem delinquentem à Loco, ad quem transmissus fuit, revocare, & in quo deligit constituere, seu sistere teneatur. Quod si hoc etiam facere prætermiserit, per præsentem similiter statuimus, ut Ordinarius Loci, ad quem Regularis delinquens transmissus fuerit, super præmissis ab ipso Ordinario Loci in quo deliquit, similiter requisitus, vel aliàs de illius delicto informatus, ut præfertur, tanquam Sedis Apostolicæ delegatus, prædictum Concilii decretum omnino exequi, & in Regularem delinquentem severè animadvertere possit, & debeat.

§. 4. Decernentes sic, & non aliter, per quoscumque Judices & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam eisdem Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari & definiti debere; irritum quoque & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus quibusvis eorundem Ordinum vel Institutorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & approbatis, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 6. Ut autem præsentem litterarum omnibus supradictis innotescant, mandamus, illas ad valvas Ecclesiæ Sancti Joannis Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac in acie Campi Floræ affigi, & publicari, volumusque, post quindecim dies, eos qui in Urbe sunt, qui verò extra eam, & citra montes, intra quatuor, qui demum ultra montes erunt, intra octo Menses, à die publicationis hujusmodi computandos, perinde afficere & arctare, ac si eorum unicuique personaliter intimatæ fuissent.

§. 7. Ac earundem præsentium litterarum exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & Sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ obfignatis, eandem fidem in judi-